

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 90. Legatorum auctoritas variis limitibus circumscripta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

custodiant statuta antehac observata, Sæcul. XV.
A.C. 1434.
 vi quorum nihil Synodali auctoritate, ac in pleno Concilio decisum censeatur, nisi prius a quatuor Synodi Deputatis discussum fuisset; ut vero supremæ Concilii auctoritati, quam ex Pontificiorum Oratorum præsentia minime infirmatam fuisse prætendunt, plenius adhuc robur adjicerent, decernunt, quod omnia acta hujus Synodi juxta antiquam consuetudinem, quam in primis octo generalibus Conciliis observatam, impræsentiarum resuscitare intendunt, sub nomine ac sigillo ipsius Concilii expediantur.

§. XC.

Legatorum auctoritas variis limitibus circumscripta.

Præterea ex eadem Sessione intelligimus, Patres Basileenses sua decreta libero Pontificis Legatorum, ac præsidum judicio, ac sententiæ subdicere noluisse; nam statutum legimus, quod, si Præsides decreta a quatuor Concilii Deputationibus facta, *synodice* comprobare detrectaverint, concludendi ac pronuntiandi jus ad antiquiorem Episcopum, qui in ordine sedendi Præsilibus proximior esset, devolvatur. Ad id movebantur ex eo, quod crederent, Concilii generalis decreta ab ipsa duntaxat Synodo suam

Sæcul. XV.
A. C. 1434.

auctoritatem derivare; jus vero Concilii præsidendi, ac sententiam ferendi, quod Pontificiis Legatis competit, mere honorarium esse, & Primatui Papæ, cujus Personam repræsentant, debitum, vi hujus tamen adeo nullam in Concilium jurisdictionem, aut potestatem ab eo acquiri, ut potius Synodus generalis, si Papa de decreto ab illa canonice constituta suam sententiam pronuntiare, ac concludere renuat, eo reclamante Præsidem sibi eligere valeat; ac denique ejusmodi decretum præfato modo conclusum obliget, & plenum suum robur obtineat. Hujus sententiæ vestigium in Synodo Chalcedonensi reperiri videtur.

Nam in dicto Concilio sub anno quadringentesimo quinquagesimo primo celebrato prælegebatur Canon XXVIII, quo Patriarchæ Constantinopolitano privilegium ipsi per tertium Canonem primi Concilii Constantinopolitani concessum asserbatur, vi cujus præfatus Patriarcha secundas honoris partes obtineret, id est, primus post Romanum Pontificem, locaretur, proin *Ponticæ Thraciæ & Asiæ Metropolitanæ soli, & prædictarum Diocesium, quæ sunt inter Barbaros, Episcopi a Sede Constantinopolitana Ecclesiæ ordinantur, convenientibus de more factis electionibus, & ad ipsum relatis.* Reclamabant vehementer Leonis Papæ Legati contra hunc

hunc Canonem, partim, quod ipsis ab-
 sentibus conditus esset, partim, ut inque-
 bant illi, quia Episcopi subscribere coacti
 sunt. Cum vero hi uno ore clamassent:
 se motu ac voluntate propria canoni ad-
 stipulatos, ac neminem vi compulsam
 fuisse, Canon iste, quamvis S. Leonis Le-
 gati sese opposuissent, in eodem Concilio
 trina vice relectus, & applaudentibus sin-
 gulis Patribus, actis Synodalibus inser-
 tus fuit. Quamvis ergo Papa inter quos
 cunque Conciliis assistentes eminentiori
 polleat auctoritate, quia per se vel per
 suos Legatos eidem præest, decreta pro-
 mulgat, & explicat, eorumque executio-
 nem omnibus imperat, perperam tamen
 inde deducitur, quod Oecumenici Con-
 cillii potestas usque adeo a Pontificis au-
 ctoritate dependeat, ut Synodi decreta
 pleno jure immutare, aut rescindere va-
 leat, prout Pater Alexander loco superius
 citato luculenter ostendit, dicens: Quo-
 circa Nicolaus de Cusa scribit: In Conciliis
 universalibus concurrat in primo gradu Au-
 thoritas ipsius Papæ per consensum cum aliis
 omnibus ipsum Concilium celebrantibus. Vi-
 gor nihilominus definitionis non est ab ipso
 Primo omnium Pontifice, sed ex communi
 omnium, & ipsius, & aliorum consensu de-
 pendet; ut colligitur ex Epistola S. Leonis
 ad Synodi Chalcedonensis Patres, dum ait:
 ut & fraterna universitas, & omnium fide-
 lium

Sæcul. XV.
A. C. 1434.

P. Alex. l. c.

Nicol. de Cu-
sa lib. 3. de
Conc. Cath.
c. 4.

Concili
li, quod
e hono
jus Per
i huius
jurisdi
uiri, u
a de de
a suan
cluden
sibi et
i decre
liget, d
ujus h
alcedo

annun
um pr
Canon
tinopo
i Cano
politat
ræfatu
es obti
m Pon
Thraci
iætaru
Episco
iæ ordi
electio
nabant
contra
hunc

Sæcul. XV. *lium corda cognoscant, me non solum*
 A.C. 1434. *Fratres, qui vicem meam executi sunt,*
etiam per approbationem Gestorum Synodi
lium propriam vobiscum uniusse sententiam
 &c. (*)

§. XC

(*) Continuator Historici sphaeram egrediens, Theologum agit, in reflexionis suae argumentum canonem 28 Concilii Chalcedonensis evocans, quem tamen necquidem in pluribus hujus Synodi manuscriptis Codicibus, tum graecis, tum latinis, neque in Collationibus Dionysii & Isidori exstare, ex notis Binii discere potuisset, utpote quem Anatolii fraude, & circumventione Episcopis propositum, ab eisque scriptum Beatus Leo Papa rejecit in epistola 62 ad Maximum, Epist. 51. ad Anatolium, & in aliis locis. Epistolæ autem 61 ad Episcopos Synodi Calced. ex qua illa verba: *Ut & fraternitatem &c.* decerpfit, eadem fidelitate, quam Alexander, in fine addere quoque potuisset abundantia: *in sola videlicet fidei causa, quod servandum est, nec omittere debuisset ista verba. Admoneo, ut Jura Ecclesiarum, sicut in Synodo Nicæna, & ab illis 318 Patribus divinitus inspiratis sunt ordinata, permaneant.* Ita ex allati Concilii Calcedonensis actione V. haurire potuisset, quod vigor decretorum Synodaliū ab ipso Pontifice descendat, nam quavis Patres fidei professionem, quam conceperant, permutare obluētarentur, tamen imper-